

*Aan deze mensen
verrijzenisvreugde brengen
blijft onze eerste opdracht,
ook in 2019.*

**De Broeders van Liefde wensen u
een zalige kersttijd en een gezegend jaar**

Bro. René Stockman
Superiore generale
Fratelli della Carità

Rome, 25 december 2018

Beminde Medebroeders,

Beste Aangesloten Leden, Medewerkers en Vrijwilligers in het apostolaat,

Naar aanleiding van de kerst- en nieuwjaarsdagen wens ik U allen een zalig Kerstmis en een gezegend jaar 2019 toe. Deze dagen zijn uitgelezen momenten om achterom te zien met dankbaarheid naar het jaar dat op zijn einde loopt, en vooruit te zien met hoop en vertrouwen naar de toekomst die vóór ons ligt. Mogen inderdaad dankbaarheid, hoop en vertrouwen de grondtonen zijn die in ons hart opklinken.

Tijdens de kerstdagen ben ik steeds getroffen door het gezang van de engelen die aan de herders de goede mare brachten: "Eer aan God in den hoge en vrede op aarde aan de mensen van goede wil." Er kan geen betere en mooiere wens klinken, ook voor onze dagen. Het is tegelijk opvallend hoe dikwijls in de Schriften een boodschap wordt overgebracht door engelen. Ik weet dat vandaag velen het moeilijk zullen hebben met het geloof in

het bestaan van engelen, maar deze kersttijd kan misschien een moment zijn om even dieper na te denken wat engelen kunnen zijn: boodschappers van God, beschermers van de mensen, strijders tegen het kwade. Met deze drie eigenschappen heeft de traditie ten andere de drie aartsengelen genoemd: Gabriël als boodschapper van het goede nieuws, Rafaël als beschermer op onze levensweg en Michaël als strijder tegen het kwade.

Maar dikwijls horen we vandaag ook dat mensen als engelen worden betiteld. Telkens gaat het dan om mensen die het goede op een bijzondere wijze beleven en gestalte geven. We zeggen dan gauw: "Jij bent een engel voor mij."

Zo mocht ik zeer recent engelen ontmoeten in de zusters die bij mijn stervende moeder waakten, dag en nacht, en ervoor zorgden dat ze niet alleen was in haar stervensuur. Oudere zusters, die me zeiden dat dit nu hun apostolaat was, omdat ze er tijd voor hadden en graag datgene deelden met anderen wat ze nog hadden: hun tijd. En ze waren kwalitatief aanwezig bij mijn moeder: haar zachtjes toesprekend, haar hand vasthoudend, haar een beker water aanbiedend, samen met haar biddend. Zo is zij, dank zij die engelen, in grote vrede naar de hemel mogen gaan. Ik ben zo dankbaar voor deze engelen die mijn moeder in de handen van de echte engelen hebben toevertrouwd.

Ik denk dat we in onze congregatie veel van deze engelen mogen ontmoeten: broeders en medewerkers die het beste van zichzelf geven, met een grote evidentie, en een nog grotere beschikbaarheid, om mensen in nood nabij te zijn en nabij te blijven.

Zo herinner ik mij die jongen in Nioki, die tot voorheen op handen en voeten rondkroop, en na een geslaagde operatie voor de eerste maal rechtop kon stappen. "Vroeger was ik als een dier in de brousse, nu ben ik een mens. Er zijn engelen in mijn leven gepasseerd die me nieuw leven hebben gebracht."

En die geesteszieke in Yamoussoukro die de broeders op straat hadden gevonden, totaal verwaarloosd en door iedereen nagejaagd. Ze hebben hem gewassen, geschoren, zijn wonden verzorgd. Na een jaar stond hij aan de deur om het centrum te verlaten als een nieuwe mens. Hij had engelen ontmoet die hem nieuwe levensperspectieven hadden aangeboden.

Onlangs was ik in "Les Sauvèrdias" in België waar de broeders dagelijks armen opvangen. Ik zag er de broeders, zusters en vrijwilligers druk in de weer met het opdienen van de maaltijd. Sommigen van de gasten spraken mij aan hoe blij ze waren dagelijks naar hier te kunnen komen: "Want hier mogen we vriendschap ervaren." Het deed me nostalgisch terugdenken aan de beginjaren van Huize Triest in Gent, waar Br. Godfried en Br. Clariet met hun vrijwillige medewerkers die engelen waren die vanuit de gemeenschap Heilige Engelen – hoe betekenisvol – dagelijks met veel liefde de armen ter plaatse opvingen.

Een oudere broeder vertelde me dat hij dagelijks oude en zieke mensen gaat bezoeken, hen de communie brengt, en hoe sommigen van hen uitkijken naar zijn bezoek, omdat hij de enige is die nog langs komt. Is hij voor deze mensen niet een engel?

En dan André, een schooldirecteur op rust, die reeds negen maal naar India is getrokken om daar de broeders te helpen bij de uitbouw van een school voor de armsten. Telkens gaat hij er heen met een goede boodschap en na de verschillende jaren dat hij er betrokken is, mag hij de eerste vruchten zien van zijn bijdrage. "De kinderen die pas uit de steengroeven kwamen waar ze hard moesten werken, waren in het begin schuchter en vuil gekleed. Nu zijn het frisse jonge mensen, mooi in hun schooluniform, fier dat ze student mogen zijn en hoopvol uitkijkend naar een nieuwe toekomst."

Ieder van ons zal nog meer voorbeelden kunnen geven van engelen die hij of zij heeft mogen ontmoeten. En tegelijk mag hopelijk ieder van ons zich ook zo nu en dan zelf engel noemen wanneer hij of zij een goede boodschap heeft mogen brengen, mensen van gevaren heeft mogen redden en vooral het goede heeft mogen meegeven in woord en daad.

Broeders en medewerkers in volle dienst zullen er moeten over waken dat ze hun werk met engelengeduld vervullen, en steeds de caritas de grondtoon laten zijn van hun dienstverlening. Want het gevaar zit er immers in dat we onze professionaliteit laten verschromelen tot verzakelijking en routine. We kunnen nog goede en zelfs uitmuntende technici zijn, maar als het hart uit onze activiteiten is verdwenen, dan kunnen we ook niet meer spreken van caritas. Het wordt dan een zakelijke hulpverlening, juist volgens de vooropgestelde regels, volgens het boekje, maar koud en berekend. Daar gaan vele organisaties, ook binnen de sector van de hulpverlening, vandaag aan dood.

En zij die na een beroepsloopbaan het nu wat rustiger mogen doen, worden uitgenodigd om vindingrijk te zijn en te zien hoe ze verder engel kunnen zijn voor hen die niemand hebben. Gaat u niet nestelen in een luie zetel achter uw tv en uw dagelijkse krant, maar ga er verder op uit, met de mogelijkheden en de beperktheden die u heeft, om dat te doen waartoe we allen geroepen zijn: Gods liefde uitstralen doorheen heel concrete liefdesdaden naar medemensen toe. Dan zullen de woorden van de engelen met Kerstmis iedere dag verder klinken: "Eer aan God in den hoge en vrede aan alle mensen van goede wil." Dat hoeft zich niet te manifesteren in grootse activiteiten, maar dan wordt het juist tijd om alle energie te steken in de tedere nabijheid, in het kunnen luisteren naar mensen, in kleine daden van naastenliefde waarvoor men vroeger misschien te weinig tijd had of wat men over het hoofd heeft gezien.

Bemilde Medebroeders en allen die met ons verbonden zijn in de caritas, het is mijn vurige wens dat we ook in 2019 als engelen mogen zijn voor die velen die op onze liefde wachten.

En dat we maar inspiratie zoeken waar deze te vinden is: in de eerste plaats in het gebed, bij de Heer Jezus die voor ons de Weg, de Waarheid en het Leven mag zijn, maar ook bij medemensen die door hun eenvoudig voorbeeld iets uitstralen en ons stilzwijgend herinneren waarover het uiteindelijk gaat in het leven.

Dank voor uw inzet en met een aanmoediging om verder te doen, want dan zal Gods glorie en vrede in uw hart mogen aanwezig komen en er overvloedige vruchten doen groeien en rijpen.

Broederlijk genegen in de Heer,

Br. René Stockman
Generale overste
Broeders van Liefde